

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Iustitia Et Iure, Continens Tractatus De Prudentia, Fortitudine, &
temperantia, de Ieiunio, & Iustitia generaliter sumpta, de Iustitia
commutativa, nempe de Pactis, & Contractibus in genere, de Promissione,
& Donatione liberali, de Commodato, & Deposito, de Mutuo, & Vjura, de
Emptione, & ...

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

3. An pactum reuendendi nullo termino appposito ita perpetuum sit, vt
nullam praescriptionem admittat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76677)

expressis virtute continentur, quia hæc non est obligationis extensio, sed declaratio, ex qua circuitus inuoluitur. Ad confirmationem admittit promittentem fideiussione prætare stipulatori potest, quanti eius intererat fideiussio. Secus est in promissione pacti reuendendi, qui plene, & perfecte satisfieri non potest absque reuenditione.

§. III.

An pactum reuendendi nullo termino appposito ita perpetuum sit, vt nullam præscriptionem admittat?

- 1 Affirmant plures.
- 2 Verius est præscriptionem admittere.
- 3 Fit satis contrariis.
- 4 Temperatur doctrina in censibus, annis, & reuenditionibus.

Cum pactum reuendendi sub ea forma conceptum est, vt quodcumque emptori vel venditori placuerit redemptio subsequenda sit, grauis est inter Doctores controuersia, an ita perpetuum sit, vt nullam præscriptionem admittat? Affirmant perpetuum esse, nullamque admittere præscriptionem Anton. Gomez, 2. var. cap. 2. num. 28. Andreas Fachin. plures referens 2. controuer. cap. 13. Mol. tract. 2. disp. 274. §. quando in contractu. Ducuntur, primo, quia ex conuentione partium obligatio extendi potest in infinitum leg. si a stipulatus, ff. de fide instrum. leg. 4. ff. de damno infecto, & aliis. præcipue tamen ex leg. quod si noluit. §. si quid ita, ff. de adit. edicto. vbi habetur quod si inter emptorem, & venditorem pactum sit, vt quodcumque res emptori displiceret redderetur posse in perpetuum reddi. Secundo conditio in contractibus appposita potest quodcumque, & in perpetuum impleri. leg. hæc conditio la. 2. ff. de condit. & demonstrat. Tertio præscriptio esse non potest cum mala fide. cap. ult. de præscriptionib. At emptor conscius obligationis redimende censetur esse in mala fide. Ergo nequit præscribere.

Ceterum etsi hæc sententia probabilis sit probabiliorum existimo afferentem præscribi longissimo temporis spatio. Vti docuit Angel. conf. 55. cui subscriperunt Anchar. Iason. Ioann. Faber, Alexand. Cagnol. & alij plures quos referunt, & sequuntur Couarrua. lib. 1. var. cap. 9. a num. 1. Greg. Lopez, leg. 2. tit. 5. par. 5. gloss. Ant. Gab. commun. opin. tit. de præscrip. concl. 6. Jacob Menoch. conf. 143. num. 23. & conf. 201. num. 8. Roland. à Valle conf. 2. lib. 3. Mouetor, quia ex pacto quo venditor cum emptore conuenit, vt possit quodcumque vellet rem venditam redimere, actio nascitur aduersus emptorem, vt eum compellere possit oblatio pretij ad rem restituendam, quæ est actio personalis ex vendito, seu præscriptis verbis iuxta leg. 2. Cod. de pactis inter emptor. & vendit. & leg. regiam, 42. tit. 5. par. 5. At actio personalis inspecto iure communi spatio 38. annorum tollitur. §. i. insti. de perpetuis, & temporal. actionib. leg. si quis. Cod. de præscrip. 30. vel 40. annor. & inspecto iure nostro regio infra decem annos præscribitur. leg. 3. tit. 1. lib. 3. ordinam. nisi forte in instrumento garentiæ, seu publica scriptura continetur, quia tunc 20. annis perueniat. Est addit hypotheca 30. vt in leg. 6. tit. 1. casus, quæ est tit. 15. lib. 4. collect. Neque obstat ex conuentione partium hanc actionem in illo termino circumscribi, quia satis est quod iure sic disponente terminus à lege appositus actioni perpetuæ circumscribatur, argum. cap. 1. de integ. restitu. & cap. 1. eodem tit. in 6. de l. minor. §. qui statu liberum, ff. de euctionib. & l. prætor ait. §. hoc interdictum, ff. de noui oper. nuntiat. & aliis. Et confirmari potest argumento legatij, qui si intra 30. annos legatum non petierit hæres aduersus illum præscribit, quia hæres non est absolute obligatus legatum legatario concedere, sed ex suppositione quod ipse petierit. Quo non petente cedere censetur iuri legati, sed emptor v. g. obligatus ad reuendendum non tenetur venditori reuendere, nisi ipse venditor reuenditionem exegerit, & precum obtulerit. Ergo illud iura longissimum tempus non offerens censendus erit iuri reuendendi renunciare, vel potius legi latæ de præscriptione se conformare.

Argumenta oppositæ sententiæ facilia sunt. Ad primum respondeo ex conuentione partium obligationem sine termino extendi posse, quatenus nullus terminus ita latus apponi potest, quin latior apponi valeat. At nunquam censetur in infinitum appositus, quia lege præscriptionis 30. vel 20. annis finitur. Etenim dictio *perpetuo* præscriptionem longissimi temporis non tollit, vt constat ex §. i. insti. de perpet. & temporal. actionib. & leg. minor. §. statu liberum, ff. de euctionib. & leg. prætor ait. §. hoc interdictum, Digest. de noui oper. nuntiat. Neque etiam tollit præscriptionem dictio *quodcumque*, vt inquit Gloss. in cap. 1. verbo *quodcumque*, & ibi Bald. col. 1. de secundo dato in vicem leg. commiss. Neque item dictio *sem-*

per præsumptionem 30. annorum tollit. Vti probat lex in rebus §. vlt. Cod. de iure dotium. iuncta leg. 1. Digest. Solutio matrimonij. Quapropter etsi vt inquit Greg. Lop. d. leg. 42. gloss. in fine 1. possunt contrahentes extendere obligationem reuendendi ultra 30. annos tempus præscribendo, at dum tempus non designat determinatum, sed absolute reuenditionem concipiunt, tamen sub illis terminis in perpetuum, semper quodcumque non progreditur obligatio ultra annos 30. sicuti optime aduertit Couarrua. d. lib. 1. var. cap. 9. num. 2. §. tertio. Sicque respondet Couarrua. ibi: & Gregor. Lopez, d. leg. 42. gloss. 1. ex doctrina Angeli, Baldi, & aliorum ad textum in leg. quod si noluit. Ad tertium negamus emptorem præscribere mala fide, siquidem non tenetur reuendere, quousque sibi offeratur pretium, & reuenditio exigatur. Quod ius exigendi pretium, & reuenditionis exactio præscribi ab emptore potest iuxta ea quæ latè diximus tractat. 31. dist. vlt. punct. 22. §. 6. de bona fide in præscriptione requiritur.

Temperat autem optime Couarrua. dicto lib. 1. var. cap. 9. num. 8. supradictam doctrinam in censibus, annisque redditibus conceptis sub pacto redimendi, quorum redemptio nullo tempore præscribitur. Ducitur Couarrua. quadruplici efficaci ratione. Prima, quia in hac specie ius redimendi quod venditor census habet conuictum est iuri excipiendi, excipere namque poterat venditor obligationem soluendi redditus futuros pretium redemptionis offerendo. At natura exceptionis perpetua est, & nulla temporis præscriptione tollitur. leg. pure, §. vlt. Digest. de doli exceptione. Ergo ius offerendi quod prædicto iuri excipiendi coniunctum est nulla præscriptione cessabit. Secunda, præscriptiones introductæ sunt, vt ipsis occurratur iuri agendi, non autem iuri excipiendi, seu retinendi: cum autem in his annis præstationibus ius excipiendi venditori competat pretium redemptionis offerens nequit vlla præscriptione hoc ius excipiendi derogari, argum. leg. legata Digest. de legat. 1. & leg. cum tati, §. vltim. Digest. de condit. & demonstrat. Tertia: in qualibet annua præstatione interruptitur præscriptio, siquidem venditor soluens ex venditione facta annuos redditus & futurorum solutionem non impediens pretium redemptionis offerendo tacite præfatam venditionem approbat. Quarta: Hi annui redditus cum emuntur sub pacto redimendi modico pretio emuntur longè minori quam cum emuntur absque vlla redemptionis spe. Ergo ad contractus iustitiam pertinet ea redemptionis facultas. Sic Couarrua.

§. IV.

An vendens sub pacto reuendendi intra quinquennium possit eo transacto reuendere, si partem pretij intra quinquennium soluit?

- 1 Resoluitur questio.

Hanc questionem diluit optime Andreas Fachin. lib. 2. controuer. cap. 4. cum Surdo conf. 51. num. 24. & 45. ex leg. si ita quis. §. seta, ff. de verbor. obligat. vbi Consultus definit, si paulo post tempus præscriptum venditor offerat pretij residuum, & nihil emptoris interijt posse reuere. Secus si longum tempus elapsum sit, aut emptoris interijt rem emptam non reuendi. Priorem partem probauit Ioann. Immola conf. 6. Gozadin. ad leg. 2. Cod. de pactis inter empt. & vendit. in 7. quest. eo quod rationi consonum videtur ob partem pretij soluti aliquam temporis prorogationem quasi ex priuilegio concedi, cum nullum inde damnum emptori proueniat. Si enim regulariter mora purgari potest. §. vlt. insti. de perpet. & temporal. actionib. & leg. interdum §. vlt. ff. de verbor. oblig. nullus casus fingi potest, cui hæc purgatio magis debita sit. Secundam partem probauit Cagnol. in dicta leg. 2. Cod. de pact. inter emptorem, & vendit. num. 162. quia spectato iuris rigore venditor non habet ius redimendi nisi intra quinquennium oblatio integro pretio. Ergo cum hanc conditionem non impleuerit, repelli iuste à reuenditione poterit.

§. V.

Num minor emens cum pacto reuendendi obligari ad reuendendum possit absque decreto iudicis?

- 1 Negant plures quoad bona immobilia.
- 2 Verius est obligari posse.
- 3 Solutum fundamentum oppositum.

Negant quoad bona immobilia plures quos refert, & sequitur Andreas Fachin. lib. 2. controuer. cap. 3. Quorum fundamentum est, quia minori absque decreto iudicis non est permittum fundum acquisitum alienare: at emptio-